

De bijbel is een verzameling van groot aantal boeken uit de het oude Israël, het antieke jodendom en het vroege christendom. Het woord "bijbel" komt van het Griekse woord "biblia", en dat betekent "boeken" of "geschriften". De oudste boeken uit de bijbel stammen uit de achtste eeuw voor Christus en de jongste uit de tweede eeuw na Christus. Bij de Joden en de Christenen heeft dit boek een grote persoonlijke betekenis; maar ook in de literatuur en de kunst heeft de bijbel vooral in de Westerse cultuur een grote rol gespeeld en nog steeds. De bijbel kun je onderverdelen in twee stukken: het oude en het nieuwe testament. Voor de Joden is er alleen het "oude testament", want zij wachten nog op de komst van de Messias, Jezus dus. Het oude testament gaat over de tijd van de Schepping (het begin van de tijd) tot aan de geboorte van de Here Jezus Christus. Het nieuwe testament gaat over de tijd vanaf de geboorte van de Here Jezus tot aan de voleinding van de tijd. Wat kun je zo vinden in de bijbel? Je vindt er: proza, poëzie, wetten, wijsheidsboeken, lofprijzingen, klaagliederen, profetische boeken. De Protestante kerk heeft 66 bijbelboeken in de bijbel, terwijl de Rooms-katholieke en de oud-Katholieke kerk er nog een paar extra heeft. Die heten de deuterocanonieke boeken, dat zijn er dan in totaal 77. De Protestanten gebruiken de Hebreeuwse vertaling en de Katholieken de Griekse vertaling met daarbij de Latijnse Vulgata vertaling. Tijdens het concilie van Ferrara-Florence (1441) en het concilie van Trente (1546) werd besloten dat de deuterocanonieke boeken bij de bijbel hoorde; volgens de katholieken dan. Het oude testament gaat over de schepping van hemel en aarde, de vroege geschiedenis van de eerste mensen, het ontstaan van de volk Israël en de wet die God aan Israël gegeven heeft. Verder kun je in het oude testament nog historische boeken vinden over de verdere geschiedenis van Gods volk; de Israëlieten. Dan zijn er nog de wijsheidsboeken en poëzieboeken, zoals spreuken, job of klaagliederen. Het oude testament sluit af met de profetenboeken. Het oude testament gaat in feite over de komst van een Redder, de Here Jezus. Het oude testament eindigt dan ook bij de komst van Hem. Er zijn veel verwijzingen

over de komst van de Here Jezus door het hele oude testament. Het nieuwe testament, wat logischerwijs na de oude komt, gaat dus dan over Hem. Je vindt er boeken over het leven van de Here Jezus, de vier evangeliën. Daarna gaat het verder over de tijd na het sterven en de opstanding uit de dood van de Here Jezus. Dat lees je in handelingen. Dan wordt ook de Heilige Geest over de aarde uitgestort. Daarna kun je brieven lezen van Paulus, Johannes, Petrus en anderen. Uit die brieven kun je veel leren over het geloof en hoe dit toe te passen in je leven. Lees de brief van Paulus aan de christenen in Rome: die heet toepasselijk "Romeinen". In het laatste bijbelboek "Openbaring" openbaart de Here Jezus aan Johannes wat er in de toekomst zal gebeuren en hoe mooi onze toekomst zal zijn.

De bijbel is op de eerste plaats het Woord van God. Door de Geest van God (de Heilige Geest) heeft de Here God Zijn Woorden in onze harten gelegd en wij schreven ze op papier en zo ontstond de bijbel, het Woord van onze God. God is onveranderlijk; gevolg is dan dat de bijbel dat ook is. Wat zesduizend jaar geleden Gods woorden waren, zijn nog steeds Gods woorden. Wat zesduizend jaar geleden zonde was, is nu nog steeds zondig; want onze God is tijdloos en eeuwig! Ook in Zijn grote trouw!

Genesis, het eerste bijbelboek, betekent "oorsprong" of "ontstaan". Het komt van het Grieks; in het Hebreeuws zou het "Beresjiet" heten. Dat is een toepasselijke naam, want je kunt er lezen hoe de hemel en aarde zijn gemaakt en hoe het volk Israël is ontstaan. De eerste vijf boeken uit de bijbel (Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium) vormen een eenheid, want ze hebben een doorgaand thema, vullen elkaar aan en overlappen elkaar ook. In mijn NBV hebben die eerste vijf boeken bovenstaande namen, echter in de Staten Vertaling uit 1637 hebben ze de namen: eerste boek van Mozes, tweede boek van Mozes, derde boek van Mozes, vierde boek van Mozes en het vijfde

boek van Mozes. In een Duitse “bibel” vind je die namen nog steeds zo terug. De Joden noemen die boeken samen de Thora. Als je Genesis leest, lees je dat je maar één God is en dat is onze God, de God van Abraham, Isaak en Jakob: de God van Israël. Genesis is te verdelen in twee stukken: de oergeschiedenis én de voorgeschiedenis van de Israëlieten. In Genesis lees je verder nog over Adam en Eva, Kaïn en Abel én de zondvloed en de ark van Noach. De boeken: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, Jozua, Rechters (of Richters), Samuel, Koningen en Kronieken vormen een doorlopende geschiedenis van het volk Israël. Respectievelijk betekenen Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium; ‘oorsprong’, ‘uittocht’, ‘het Levitische boek’, ‘getallen’ en ‘tweede wet’. Voordat ik iets dieper in op het oude testament, lijkt me het zinvol om te vertellen over het verval in zonde van de volk Israël. De Here God koos Abraham als de stamvader van Zijn volk. Abraham en Isaak waren trouw aan de Here God. Bij Jakob werd het al iets minder. Uiteindelijk werden de Israëlieten bevrijd uit Egypte, vlak daarna waren ze trouw aan de Here God. Al snel begonnen ze ontrouw te worden door te mekkeren over eten en water; ze vertrouwden niet op de Here God. Het hoogtepunt van ontrouw van het aanbidden van het gouden kalf. Iedereen die het gouden kalf had aanbid, overleefde dat trouwens niet. Daarna ging het een tijdje goed en het koninkrijk Israël was een feit. Het ging goed tot David vreemdging met Batseba. Daarna werd het volk Israël steeds ontrouwer, en door de Here God weggevoerd naar andere landen, als straf. Na een tijd keerden een aantal Israëlieten terug, maar nooit zou Israël de glorie uitstralen zoals eerst. Na een tijd laat de Here God niets meer horen aan de Israëlieten; 400 jaar lang, maar de Here God is een God van trouw dus laat Hij Israël nooit los. In Exodus lees je over de uittocht van de Israëlieten uit Egypte. In Leviticus kun je lezen over de voorschriften van de priesters en de Levieten. In Numeri lees je over voorschriften, leefregels en getallen (opsommingen); zeg maar net als het CBS. Ten slotte wordt in Deuteronomium de wet herhaalt en opnieuw geformuleerd (door Mozes). De

relatie tussen de Here God en Zijn volk, Israël, staat er centraal; dus dat de Israëlieten Zijn volk zijn. De Israëlieten zijn ondertussen aangekomen in het Beloofde Land aangekomen. Jozua, die nu de baas is, maakt het land vrij van alle andere volken, zodat de Israëlieten er kunnen wonen. Dat gebeurt in het bijbelboek "Jozua". Samen met de boeken Rechters, Samuel, Koningen en Kronieken tot de boeken van de eerste profeten, is dit het gedeelte van de bijbel waar de Israëlieten het hun beloofde land innemen. Na de dood van Jozua, wordt Israël geregeerd door rechters, die de wet van God kunnen toetsen in geval van een conflict daarover. Die rechters konden zowel bestuurders of militairen zijn. Door dit systeem (en natuurlijk de zondige aard van de mens) raakte Israël in moreel verval en hield zich niet aan de wet die de Here God hun gegeven had. Dus was het tijd om een koninkrijk te worden en koning Saul regeerde over het koninkrijk Israël. Dat is te lezen in 1 Samuel en 2 Samuel. Koning Saul werd hoogmoedig en gedroeg zich niet meer als zoals een koning zich zou moeten gedragen; hij zette God niet op de eerste plaats. De Here God zette hem af en zette koning David op de troon. Zijn zoon Salomo volgde hem op als koning. Dat is allemaal te lezen in 1 Koningen en 2 Koningen; met aanvullingen in 1 Kronieken en 2 Kronieken. David en Salomo bouwden samen de tempel; David zorgde voor de bouwmaterialen en Salomo bouwde de tempel. De tempel was de woonplaats van de Here God op de aarde en de ark met de tien geboden werden daar bewaard. De wet van de Here God werd redelijk tot goed door deze twee koningen gehandhaafd en uitgevoerd, maar daarna werd het een zootje. De Israëlieten, en zelfs de koningen van Israël, begonnen afgoden te aanbidden en zelfs in de tempel van de Here God stonden afgodsbeelden! Het koninkrijk Israël was grofweg te verdelen in twee stukken: Israël én Juda. Ze kregen ruzie over belastingen en het koninkrijk Israël scheurde in het koninkrijk Israël én het koninkrijk Juda. Er was zelfs een (burger)oorlog met elkaar! De Israëlieten (voor het gemak de bevolking van Israël én Juda) leefden helemaal niet volgens de wet, dus liet de Here God ze overheersen door de Babyloniërs en dat volk nam de

Israëlieten mee naar hun land. Dat was de straf van God voor het niet luisteren naar Zijn wetten, de Israëlieten waren steeds gewaarschuwd door profeten die de Here God hun stuurde. Wie niet horen wil, moet maar voelen. In het bijbelboek Ezra keren de Israëlieten terug naar hun land en beginnen met de opbouw van Jeruzalem en de rest van Israël. Dan is het het jaar 400 voor Christus. De bijbel zegt niets meer over deze periode. De profeten net vóór die stilte profeteren over een Redder, die zal komen. Je moet dan denken aan profeten als: Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Daniël, Hosea, Joël, Amos, Obadja, Jona, Micha, Nahum, Habakuk, Sefanja, Haggai, Zacharia en Maleachi; met gelijknamige bijbelboeken. We moeten dan een stapje zetten naar de elf deuterocanonieke boeken (in het bijzonder het boek de Makkabeeën) van onze Katholieke broeders en zusters om er achter te komen wat er gebeurde in Israël. Er waren veel oorlogen. Het ging er bloederig aan toe. De ene keer bezette Egypte Israël dan waren het weer de Griek of de Perzen en Meden, of Israël was weer een tijdje zelfstandig door een handig deeltje, maar veel was er niet te merken van het houden aan Gods wetten. Het was een goddeloze boel. We leven nu in het jaar nul; het jaar dat de Here God Zijn Zoon stuurde naar de aarde, om ons te redden van de zonden. Wat was het plan van Onze Heer? Het plan was dat de Here Jezus, de Man zonder zonde, zou sterven. Daarmee vervulde Hij de wet. Wij zijn nu door wat de Here Jezus gedaan heeft, gerechtvaardigd. Dus als wij voor het gerechtshof van de Here God staan, zijn wij gerechtvaardigd. Dus als wij voor het gerechtshof van de Here God staan, zijn we vrij van alle schuld. Waarom? Omdat de Here Jezus met Zijn bloed die schuld voor ons betaald heeft. Daarom mogen wij het Koninkrijk van God binnen komen. Hoe kom je in het Koninkrijk van God? Door te geloven van de Here Jezus gestorven is voor jou. Dus te geloven dat Zijn bloed ook gevloeid heeft voor jou. Dus te geloven dat Zijn bloed óók jou vrij heeft gemaakt! Is geloof alleen voldoende? Ja en nee! Ja, want zo zet je de eerste stappen in het koninkrijk van God. Nee, want zonder volharding in het geloof haal je niet de eindstreep, de voleindig van de tijd, samen leven met God op de nieuwe

aarde in het nieuwe Jeruzalem. Dat laatste lees je in Openbaring 20 en als je meer wil weten over genade, redding en volharding in het geloof lees dan de bijbel boeken: Romeinen en Hebréeën. Er is een verschil tussen “volharding” én “goede daden”. “Goede daden” zijn natuurlijk goed, maar géén toegangkaartje voor de Hemel. “Volharding” daarentegen is het doorzetten in geloof, dus als het tegenzit dat je dan doorzet. We zijn ondertussen aangekomen in het Nieuwe Testament (NT). Het NT begint met de vier evangeliën over de leven, sterven en de opstanding én de wijsheid van de Here Jezus. Dit zijn de vier evangeliën (in volgorde): Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes. Het woord “evangelie” betekent “goed nieuws”. Het is het goede nieuws van het komst van onze Redder de Here Jezus, de Zoon van onze God. De aanwezigheid van de Here Jezus op aarde is in drie stukken te verdelen. (1) Zijn tijd als kind, waar trouwens helemaal bijna niets van bekend is. (2) Zijn tijd die Hij op aarde rondliep, tot het moment dat Hij naar Jeruzalem ging om aan het kruis voor ons te sterven. (3) Vanaf het moment dat Hij naar Jeruzalem ging om te sterven tot aan het moment van de opstanding, die we vieren met Hemelvaart. Vooral in de tweede periode bracht Hij veel wijsheid onder de mensen en Zijn apostelen. Hij genas mensen bij bosjes van allerlei mogelijke ziekten. In de derde periode, de laatste verzen van de evangeliën, lezen we van Zijn kruisdood en opstanding: onze bevrijding, rechtvaardiging en heiliging. In het bijbelboek Handelingen lezen we over de periode van vlak na de sterven van de Here Jezus tot in feite nu. We leven in dezelfde periode als de mensen in de tijd van Handelingen: zij verwachtten (verleden tijd) de wederkomst van de Here Jezus én wij verwachten (tegenwoordige tijd) de wederkomst van de Here Jezus. Na de evangeliën, het goede nieuws over onze Here Jezus, kunnen we in de bijbel brieven lezen. In deze brieven geschreven voor verschillende mensen aan verschillende gemeenten, komen geloofszaken aan bod. Die geloofszaken waren toen actueel en zijn dat nog steeds. Denk aan: Hoe ga je om met een huwelijk, waar de man gelovig is maar de vrouw niet? Wat is genade? Hoe ga je om met nieuwe gelovigen? Wat

is zonde? Hoe ga je om met geld? en zo verder. Die brieverschrijvers zijn Paulus, Jakobus, Petrus, Johannes en Judas (de broer van Jakobus, dus niet die Judas). Paulus schreef brieven naar gemeenten in plaatsen als: Rome, Korinthe, Galatië, Efeze, Kolosse, en Jeruzalem (?). Er staan twee brieven in de bijbel van Paulus aan Timotheüs.

Wij verwachten dus elk moment de wederkomst van de Here Jezus. Wat gebeurt er als de Here Jezus terugkomt? Dat lezen we in het bijbelboek Openbaring. Dan komt Hij ons christenen halen om te brengen naar de hemel. Bij de gelovigen zitten ook naam-christenen; deze worden niet opgehaald door de Here Jezus. Dan breekt er een zware tijd aan de overgebleven mensen; dat zijn Joden en niet-gelovigen. De Here God laat Zijn oordeel over de wereld komen in de vorm van grote rampen, waarbij veel mensen sterven. De satan wordt uit de hemel gegooid op de aarde. Samen met het beest uit de zee en het beest uit de aarde wordt het vreselijk om op de aarde te zijn. Het volk van God, de Joden, krijgen zoveel tegenstand in de wereld, dat ze God om hulp roepen en Jezus erkennen als Heer. Dan komt de Here Jezus naar de olijfborg, waar hij een gat in de berg maakt waarmee de Joden kunnen ontsnappen aan hun ellende. Het overblijfsel van de mensheid die alles overleeft heeft, leeft in het 1000 jarige vrede-rijk met Koning Jezus als leider. De satan is ondertussen ook voor 1000 jaar gebonden, dus de wereld is een stuk mooier en beter. Na 1000 jaar wordt de satan eventjes vrijgelaten. Veel mensen zullen hem volgen, echter om te belanden in de hel. Er zijn in die 1000 jaar ook weer mensen geboren die de Here Jezus (nog steeds) niet willen volgen. Dan komt er een grote eindstrijd, waar de Here Jezus wint. Dan maakt Hij de hele aarde nieuw; de zee zal bijvoorbeeld verdwijnen. Uit de Hemel zal dan ook het Nieuwe Jeruzalem komen; de woonplaats van de Here God op de aarde! De Here God komt dus wonen tussen de mensen. Er zal geen zon of maan zijn, want de Here God is het licht. Dat is de voleinding van de tijd; voor eeuwig en altijd zullen we bij de Here God én natuurlijk de Here Jezus zijn. Hij zal al onze tranen afvegen. Amen.